

Mi és a testünk

A. B. Šimić

*Ereimben mélyen bomlik a méreg,
amit züllött éjeken kéjben ittam.
A méreg rothaszt. Rothad a test. Hullában élek.*

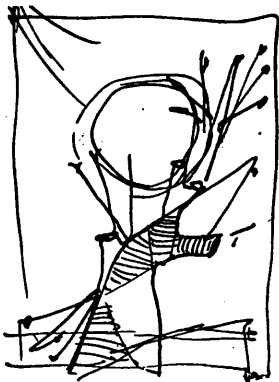
*Utállak, test. Lehet-e vajon
testet levetni, megtisztulni a testtől?
A test teher, idegen árnyék.
Oly szívesen elhagynám valahol
s megszöknék tőle, szabadon szállnék.*

*Vele és benne élek. Elválhatatlan.
O, e kolonccal ki kötött egybe?
A test: teher tart a földön
s lehúz beléje végezetre.*

*Agyam szélén kacagó ifjú nő.
Hogy jutnék hozzá magam, testtelen?
Nem szökhetek. Meg sem érinthetem.
Érintésem a halál érintése.*

*Alomban válunk. Mégis megszabadultam,
s szállok magasan, a szabad elemekben —*

fölébredék: hullában fekszem.

Holdkóros

A. B. Šimić

*Éjjél istene
a hold
lejön az égről
és halkán házamhoz érkezik*

*Lassan felkúszik ablakomra
és rámnéz tétován*

Becsalogat az éjbe

Én fölkelek... és sápadt arcom... mosolyog

*Hunyt szemmel járkálok a háztetőn
a magasban kék éjszaka
— Engem a hold kezei tartanak —*

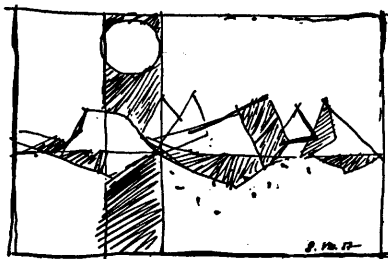
*Oly könnyű vagyok... földöntúli... szállok
megtartja könnyű testem a levél*

*Ne hívjatok: a földi hang
mennyei létem halála lenne*

Magasan a föld felett szállok szférákon át.

Szerelem

A. B. Šimić

*A tested köré kék palást simult
Kinn suhognak a felhők és a törzsek
Kinn súlyos fehér szárny csapong*

*Az én testem ott hever lábaidnál
Kezem karol kínál könnyörög*

*Kedves ma éjjel bontsd ki a hajad
hogy sodródjon a csoda csenddel*

*Az éjben
Kedvesem haja feketén zeng fel
mint a tenger*

Csábító

A. B. Simić

És utána
széthányt párnák közt térdepelve
a halálra
gondolsz

O csacsikám!
Ne hidd hogy új csókokkal ringatlak
feledésbe
Hagyom hogy sápadt arcod könnyek locsolják

Holnapra
lecsillapul a szíved
kétségbeesett dörömbölése

Holnap
visszatérsz ifjú társnőd közé
két sötét árnnyal a szemed alatt
Csodálkoznak majd rajtad
de egyikük sem fedezi fel
szemeid mélyén
a sápadt csillagot

Ne sírj csacsikám: kéklík a téli éj
Lábam nyomát magas fehér hó hullja be

Halál

A. B. Simić

És a halál is egészen emberi lesz
Az izzadt ágyon hánykódik a test
és hörög
és kifárad
és akkor megáll.
Mint a gép. És áll. Egy moccanás se.

És az emberek úgy nézik az egészséget mint egy befejezett ügyet
és úgy kelnek fel mint az asztaltól ebéd után
és a szolgáloknak épp akkor akad a legtöbb dolguk

Az anya állati hangon felüvölt
az apa elhallgat
és egész nap némán bámul maga elé.

Acs Károly fordításai